

[Trøjborg]

Imidlertid er der mange kommunalpolitikere, der er i tvivl om, hvorledes tingene skal tackles. Som jeg tidligere har sagt, modtager de oven i købet modstridende råd fra Kommunernes Landsforening og Miljøstyrelsen, og derfor er det vigtigt, at Folketinget gør det klart, at Folketinget vil have øget genanvendelsen fra 30 til 50 pct. over en 10-årig periode, at Folketinget vil tage de nødvendige midler i anvendelse – og dér kunne vi tænke os lidt klarere tilkendegivelser fra ministeren – og at det er en god idé at genanvende af hensyn til ressourcebesparelser, betalingsbalance og beskæftigelse.

Naturligvis er det vigtigt, at den første prioritet, når vi taler om affaldsproblemer, er en nedsættelse af de producerede mængder ved anvendelse af princippet om renere teknologi. Det er dog min opfattelse, at investeringer i renere teknologi først og fremmest får en kvalitativ betydning i form af udvikling af moderne produktionsformer, der ikke forurenar med farlige stoffer, og at der ikke gennem disse investeringer kan forventes en væsentlig nedsættelse af affaldsvolumenet. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at sige, at det for Socialdemokratiet er vigtigt, at det kommende forslag til miljøbeskyttelseslov kommer til at indeholde en mulighed for, at der ved miljøgodkendelse af en produktion også kan stilles krav om reduktion af affaldsmængden som et selvstændigt hensyn.

Med hensyn til midler har jeg nævnt afgifter, som godt kunne spille en betydelig stærkere rolle; jeg håber, vi kommer til at diskutere det, når forslaget om miljøøkonomi kommer på Folketingets bord. Foruden en afgift på emballage, som vi jo har nogen erfaring med her i Folketinget, kunne man måske overveje en afgift på papir; man kunne i alt fald overveje en afgift på reklametryksager, for nu at tage nogle eksempler, der kunne være virkemidler med henblik på at begrænse forbruget og øge genanvendelsen og økonomien i genanvendelsen.

Ligeledes virker tilskud til renere teknologi f.eks. via Genanvendelsesrådet og tilskud til genbrugssystemer som positivt værktøj.

Et andet væsentligt middel vil være etablering af en velfungerende organisationsstruktur. Jeg finder det vigtigt, at der opbygges affaldsselskaber, der er i stand til at omsætte beslutningerne om kildesortering, hvor der f.eks. sorteres i vådt, tørt og problemaffald, og om indsamling af papir og glas osv. i praktisk handling.

Jeg finder det også vigtigt, at miljøministeren mere aktivt siger til kommunerne, at de skal overveje samarbejdsmulighederne med nabo-kommuner, og i det hele taget presser på for en mere dynamisk struktur på området.

Det er vores opfattelse, at en større udbredelse af fælleskommunale affaldsselskaber vil være nødvendig for at opnå det afløb af genanvendelige materialer til genbrugsindustrien, som er nødvendigt. Det nytter ikke, hvis afløbet er stoppet, og derfor må den struktur også tilpasses, således at det kan lade sig gøre at få genbrugt materialerne. Ellers er der ingen folkelig motivation for indsamling, hvad ministeren netop også var inde på.

Når jeg siger fælleskommunale selskaber, så mener jeg, at det udmærket kan organiseres i samarbejde med erhvervslivet. Eksempelvis synes jeg, at dannelsen af Århus Kommunes nye affaldsselskab med bl.a. Grenaa Papfabrik som medaktionær er aldeles fortrinlig.

Men netop her træder man jo på regeringspartierne ømme tå. For godt nok har hr. Kent Kirk, den politiske ordfører for Det Konservative Folkeparti, skrevet en artikel, hvor han roser industriministerens udspil, der understreger nødvendigheden af samarbejde mellem den offentlige sektor og den private sektor – det kan man skrive i artikler og holde fine taler om – men når det konservative folketingsmedlem på en lokal generalforsamling møder blikkenslagermesteren, bliver der lige pludselig talt en hel masse om, at den offentlige sektor breder sig ud på områder, som ikke tilkommer den offentlige sektor. Og så skal vi lege blindeleg her i Folketinget, så må vi ikke tale om det, så skal vi lade, som om det ikke eksisterer.

Det kan vi også godt, for der er mange kommuner, der kan finde ud af det, og måske er det i virkeligheden sådan, at nogle Venstrekommuner og måske de jyske kommuner i særdeleshed er de bedste og de mest afideologiserede til at klare disse her ting og få det stablet på benene på en fornuftig måde i samarbejde med det private erhvervsliv. Så leger vi blindeleg og lader tingene udvikle sig fornuftigt. Men jeg synes, det ville være rigtigt og modigt, hvis regeringen understregede, at den også ønsker denne udvikling på dette område.

Lad mig slutte med at sige, at dette område er præget af positiv vilje hos dem, der skal udføre arbejdet i praksis – det var ministeren også inde